

Forside (<https://regeringen.dk/>). | Aktuelt (<https://regeringen.dk/aktuelt/>). |
Statsministerens nytårstale (<https://regeringen.dk/aktuelt/statsministerens-nytaarstale/>). |
Lars Løkke Rasmussens nytårstale 1. januar 2016

Indholdet på denne side vedrører regeringen Lars Løkke Rasmussen III (2016-2019)

STATSMINISTERENS NYTÅRSTALE

Lars Løkke Rasmussens nytårstale 1. januar 2016

01.01.2016 | Lars Løkke Rasmussen Statsministeriet Lars Løkke Rasmussen III (2016-2019)

Statsministerens nytårstale i tekst:

God aften.

I december deltog jeg i et arrangement på en avis, som hvert år stiller sine læsere et på en gang simpelt og kompliceret spørgsmål: Hvem er årets dansker?

Læsernes svar var: Dan Uzan.

Dan Uzan blev brutalt skudt ned natten til den 15. februar, da Københavns synagoge blev angrebet.

På hans mindeplade står: "Ondskab kan alene overvindes ved godhed mellem mennesker. Godhed kræver mod."

Dan havde mod. Modet til godhed. Han beskyttede gæsterne til en konfirmationsfest. Han passede på andre. Helt uden tanke for sig selv.

Terrorangrebet i København. Et russisk passagerfly, som eksploderede over Sinai. Drab på turister i Tunesien. Angreb i Beirut. Angreb i Californien. De blodige angreb i Paris.

Alle steder var ofrene uskyldige og forsvarsløse mennesker. Kunne det have været vores nærmeste? Kunne det have været vores børn? Den tanke kan man få. Det er terrorens væsen at skabe netop dén frygt.

Men vi må aldrig opgive vores hverdag og vores frie liv. Aldrig blive bange for at tage toget eller sætte os ved et cafébord. For så har terroristerne vundet. Og hvis frygten får nogle til at se skævt til mennesker med en anden baggrund end deres egen. Så har terroristerne også vundet.

De prøver at skabe frygt mellem mennesker. Trække falske skillelinjer. Mellem Vesten og islam. Men den sande skillelinje går et andet sted. Mellem lys og mørke. Mellem frihed og tyranni. Mellem mod til godhed og fej ondskab.

Vi skal bekæmpe terroristerne som de mordere og forbrydere, de er. Både når de dræber uskyldige mennesker i Irak og i Syrien. Og når de angriber os herhjemme.

Derfor styrker vi vores efterretningstjenester. Derfor giver vi flere ressourcer til politiet. Og derfor er danske soldater med i den internationale indsats mod terror.

Tak til alle danske kvinder og mænd i politiet og forsvaret. Herhjemme og derude. I passer på Danmark!

* * *

Vi skal alle sammen passe på Danmark. Ikke mindst i en tid, hvor historisk mange mennesker søger mod Europa.

Nogle er på flugt fra krig og forfølgelse. Det er hjerteskræende. Andre søger væk fra fattigdom. Det er forståeligt.

Men det lægger et tungt pres på Europa og på Danmark. Vi står midt i det, der måske er den største og mest komplicerede krise, vi endnu har set i dette århundrede.

Den måde, vi håndterer krisen på, vil få afgørende betydning for Danmarks fremtid.

Vi kan ikke åbne Danmark for alle. Vi kan heller ikke vende ryggen til og hygge os i smug.

Jeg vil kæmpe for at lede Danmark gennem migrations- og flygtningekrisen på en måde, så vi kan kende vores land, mens krisen står på – og genkende det, når vi er igennem. Med vores økonomi, vores sammenhængskraft og vores værdier i behold.

For lad os være ærlige over for hinanden – vi er udfordret: Det udfordrer vores økonomi, når vi skal bruge mange ekstra milliarder på asylansøgere og flygtninge. Penge, som ellers kunne gå til sundhed, uddannelse og flere private arbejdspladser.

Det udfordrer vores sammenhængskraft, når der kommer mange hertil fra helt andre kulturer. Fremmede over for de uskrevne regler og normer, der er så indlysende for os. Fordi vi er vokset op i en tradition med frihed, frisind, ligestilling og ligeværd.

Og det udfordrer grundlæggende vores værdier og billede af, hvem vi egentlig er.

Vi danskere er generøse. Vi vil gerne hjælpe. Det ligger i os som mennesker og borgere i et velfærdssamfund. Det ligger i vores historie som land. Vi er åbne mod verden og har ry for at handle med ordentlighed.

Alt det skal vi holde fast i. Økonomien, harmonien, værdierne, ordentligheden. Og hvor ville det så være bekvemt, hvis der var én enkelt løsning, som med et fingerknips kunne løse det hele. Men den enkle løsning findes desværre ikke.

Vi skal holde hjertet varmt og hovedet koldt. Navigere mellem idealisme og realisme. Vi skal hjælpe i verden, men vi skal også passe på Danmark.

Derfor skal vi gøre flere ting. Noget herhjemme. Andet ude i verden. Vi hjælper flest bedst, når vi sætter ind tæt på hjemlandet. I forhold til vores størrelse er Danmark ét af de lande, der giver mest i humanitær hjælp til syriske flygtninge. Sådan skal det være.

Og vi presser på i EU. Der skal bedre styr på Europas ydre grænser. Særligt i Grækenland og i Italien. For når Europa ikke kan kontrollere sine ydre grænser, så ser vi, at de åbne grænser inden for Europa lukker sig igen. Til skade for vækst og velstand.

Sverige vil skærpe kontrollen ved grænsen til Danmark. Det sker meget snart. For første gang siden 1950'erne skal man nu have ID-kort for at krydse Øresund. Det viser, hvad der er på spil. Og det kan skabe en situation, hvor vi må indføre grænsekontrol til Tyskland, hvis vi vurderer, at det er bedst for Danmark. For vi vil ikke igen se migranter og asylansøgere på vores motorveje. Vi vil sikre ro. Vi vil sikre orden.

De endelige svar på migrations- og flygtningekrisen skal findes internationalt. Det bidrager vi til. Men vi må også handle selv.

Vi skal holde antallet af asylansøgere på et fornuftigt niveau. Derfor fører regeringen en konsekvent udlændingepolitik. Skarpere krav til at forsørge sig selv. Højere krav, hvis du vil være dansk statsborger. Strammere regler for familiesammenføring.

Jeg er stolt af, at vi i Danmark har været forskånet for gentagne brandattentater mod asylcentre. Det har vi desværre set i vores nabolande. Sådan må det aldrig blive i Danmark.

Jeg er glad for, at danske fagforeninger og arbejdsgiverorganisationer klart har sagt, at de deler regeringens ambition om, at vi skal blive markant bedre til at få flygtninge med i arbejdsfællesskabet.

Nu skal vi sætte handling bag ordene. Det bliver det første, vi tager fat på i trepartsdrøftelserne i det nye år.

På samme måde vil regeringen invitere kommunerne til en dialog om, hvordan vi i fællesskab letter den enorme opgave, de står med. Kommunerne skal modtage flere flygtninge og familiesammenførte end i mange år.

Vi skal blive bedre til at integrere dem, der kommer.

I de kommende år er der ellers ekstra penge på det offentlige budget til at forbedre vores samfund. Til investeringer i velfærd. Til skattelettelser. Vi risikerer, at de penge forsvinder til stigende udgifter til flygtninge. Det må ikke ske.

Også derfor er det så vigtigt, at vi på en og samme tid begrænser antallet af asylansøgere og lykkes bedre med integrationen. Ellers bliver regningen for stor. Menneskeligt. Økonomisk.

Vi skal passe på Danmark.

* * *

Danmark er ude af den økonomiske krise. Vi er på vej mod ny fremgang. Beskæftigelsen vokser. Arbejdsløsheden er lav. Familierne bruger flere penge. Der er grund til optimisme. Og nu skal vi have den optimisme til at boble i hele Danmark.

Jeg ønsker ikke et land, der er delt i udvikling og afvikling. Jeg ønsker et Danmark, hvor det er muligt at leve og bo i en lille by og tæt på naturen. Det, tror jeg, mange familier gerne vil.

Og derfor skal der være en ordentlig internetforbindelse. God adgang til uddannelser. Mulighed for lokal udvikling. Og jo ikke mindst et arbejde at få.

Derfor flytter vi tusindvis af statslige arbejdspladser fra Hovedstaden til resten af landet.

Og vi skal have flere private job. Ikke kun i nogle brancher – men i industrien, i landbruget, på byggepladserne, på kontorerne og i butikkerne.

Derfor sænker vi erhvervsskatterne og sætter virksomhederne fri af snærende regler. Så de kan bruge kræfterne på det, de er sat i verden for: At skabe varer og vækst. Arbejdspladser.

Og senere i år vil vi foreslå at sætte skatten ned for dem, der er i job. Vi skal påskønne dem, der passer et arbejde. Og anerkende glæden ved at tjene sine egne penge. Færre danskere skal forsørges af det offentlige, og flere skal forsørge sig selv.

* * *

Vi skal have hele Danmark med. Og vi skal have alle danskere med.

Der har været meget fokus på, at alle skal være dygtigere og løbe hurtigere. Men vi må ikke blive så stålsatte på at nå først i mål, at vi glemmer dem, der stadig står tilbage ved start. Jeg tænker på de unge, der ikke rigtig har greb om skolen. Og dermed risikerer også at miste grebet om livet.

Når jeg kommer rundt i landet, støder jeg sommetider på unge, der har været med i et projekt for drenge på kanten, som jeg startede for nogle år siden. Knægte, der kommer hen og siger ”hej Lars” og fortæller, at de nu er i gang med en uddannelse. Andre skriver til mig, at de har fået en god karakter i skolen – for første gang i deres liv.

Når det sker, bliver jeg varm om hjertet og stolt på drengenes vegne. For jeg ved, at bag hver solstrålehistorie ligger hårdt arbejde.

Det kræver, at den unge slider i det. At læreren er den ildsjæl, der ser muligheder, hvor andre har givet op. Og at forældrene skruer ned for facebook og op for forventningerne.

Det kan lykkes. Men kun ved en fælles indsats. Og det skal lykkes for flere. Det vil vi tage fat på i det nye år sammen med mennesker, der kender de unge og deres problemer. Undervisere og ildsjæle. Erhvervsfolk og forskere.

* * *

Vi er sammen om at passe på Danmark. Det er vores styrke. Det har gjort os til et af verdens rigeste, frieste og mest harmoniske lande. Den styrke skal vi holde fast i – også når vi er uenige.

Og det er vi fra tid til anden – om mangt og meget. Også om EU. Det så vi den 3. december til folkeafstemningen om et ændret retsforbehold. Jeg anbefalede selv et ja. Og det gjorde mange med mig. Men et flertal stemte nej.

Når man lægger et spørgsmål ud til afstemning, så må man også lytte til svaret. Og handle derefter. Det gør regeringen.

Afstemningen viste en betydelig skepsis over for EU.

Den skepsis er jeg ikke blind for. Jeg mener også, at der er meget, vi gør bedst selv. Hvordan vi indretter vores velfærdssamfund og fordeler de goder, vi selv skaber. Det er noget, vi selv skal bestemme.

Men vi må heller ikke glemme, at et tæt samarbejde i Europa er nødvendigt for et lille land. At et stort fælles marked gør Danmark rigere og skaber flere arbejdspladser. Og at samarbejde er

afgørende for, at landene kan løse fælles udfordringer. Forurening. Kriminalitet over grænserne. Konkurrence fra andre dele af verden.

Uanset, at vi til tider synes, at EU blander sig for meget, så er det også ved at være med i EU, at vi passer på Danmark.

Afstemningen den 3. december viste ikke kun en skepsis over for EU. Den viste nok også en tillidskrise mellem store dele af befolkningen og os politikere på Christiansborg.

Jeg tror, at den manglende tillid har sit udspring flere steder: Løfter, der ikke blev holdt. Personsager, der fyldte meget. Komplicerede problemer, der blev gjort for simple.

Vi har brug for en bedre samtale med hinanden. Hvor vi lytter, også – ja måske især – til dem, vi er uenige med. Hvor vi erkender, at en sag har flere sider. Det vil jeg gerne yde mit bidrag til.

For hvis vi mister evnen til at tale sammen på kryds og tværs i samfundet, så mister vi noget meget dansk. Ja, hvis jeg skal sige det lidt højstemt. Så mister vi det særlige ved vores demokrati. Ligeværd mellem mennesker. Respekt for andre synspunkter. Ordentlighed. Det brede samarbejde, som Danmark bygger på.

Det må ikke ske.

Vi er nødt til at tale åbent og ærligt om problemerne, lytte til hinanden og finde fælles løsninger. For kun gennem evnen til at tale sammen og samarbejde kan vi sammen passe på Danmark.

Med den opfordring til os alle vil jeg ønske et rigtig godt nytår!